REGD No. M 4641

திராவிடநாடு

இலங்கை 15 சதம் விலை அணா 2

மலர் 9 | 17-6-51 | இதழ் 52

லண்டனிலே ராஜகுமாரி!

"நோய் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்; வந்துபிறகு தடுப்பதைவிட வராது காப்பதே நல்லது. மக்களுக்குப் போதுமான அளவு அசுத்தமில்லாத தண்ணீர், நல்ல பால், வயிறு நிறையுமளவு உணவு, நல்ல வீடு, இவைகளைத் தந்தால் எப்படி நோய் ஏற்பட முடியும்?"

* * *

அவர், ராஜவம்சத்து, தேவியார். காத்திருந்து சேவை செய்ய, பலர், அவரது அரண்மனையிலே உள்ளனர். பசி, பட்டினி, தெரியாதவர் அவர். குழிவிழுந்த கண்கள், வெடித்துப் போகும் இதயம், துடித்துக் கொதிக்கும் குந்தி— இவைகளின் நிலையைக் கண்ணால் கண்டிருக்க முடியுமேதவிர, அனுபவித்தறியாதவர். அவர், இந்த கைய, அரிய உரையைத் தந்திருக்கிறார். சபர்த்தலா ராஜவமிசத்தைச் சேர்ந்தவரும், தற்போதும் அதே ராஜபோகம் குறையாத அளவுக்கு, மத்தியசர்க்காரிலே மந்திரியாக வீற்றிருப்பவருமான ராஜகுமாரி அமிருதகௌரி தேவியார்.

தேவியாரின், திரு மொழிகள், மிகமிக வரவேற்கக் கூடியவை. திருமொழிகளைத் தேடி, உடலில் ஏற்றிக் கொண்டு பிறகு, வைத்யரிடம் ஓடுவதை விட, வராமலே, தற்காத்துக் கொள்வது மிகமிக நல்லதுதான் இந்த உபதேசத்தை, அவர், வெளியிடும்போது, இந்தியா பற்றிய வேதனையொன்றையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்—சுகாதார மந்திரி என்ற ஹோதாவில்.

"மிகவும் பயப்படுகிறேன். வர வர, ரேஷன், குறைந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது, இந்திய மக்களுக்கு. எங்களால், என்ன செய்வதென்றே, தெரியவில்லை. ஒரு நாள், இரண்டு நாளல்ல, பல ஆண்டுகளாகவே, இந்த நிலை நீடித்துக் கொண்டே வருகிறது, இந்திய பூமியில். உணவு போதாத இந்நிலை, மக்களின் உடலையன்றோ உருக்குலைக்கும்? உடல் சீரழிந்தால், நோய்கள், அவர்களைத் தாக்காமல் தடுத்து விட முடியாதே!" என்பதாக.

"பஞ்சத்தைக் கூடப் போக்கி விடலாம்— இந்தப் பாழ்நிலையைத் தடுப்பதென்பது இயலாதே!" என்றும், சோகத்தோடு பேசியிருக்கிறார்.

பேசியிருக்குமிடம், இந்திய சட்டசபையோ, டில்லியில் திருப்ருக்கு பேட்டி தந்தபோதோ அல்ல.

லண்டனில்! எந்த, ஏகாதிபத்தியம் ஒழியவேண்டும்; அப்போதுதான் இன்பவாழ்வு மலரும் என்று எக்காளமிட்டனரோ, அந்த வெள்ளை ஏகாதிபத்தியத்தின் தலைநகராம் லண்டனிலே, இந்த வேதனையை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

தேவியாரின் சோகம் கண்டு, தேம்ஸ் நதித்தீரத்தவர்கள் என்ன எண்ணியிருப்பர்!

"ராஜகுமாரி—மிகவும் வேதனைப் பட்டாராமே!"

"உண்ண உணவில்லை என்று, சொன்னார். என்ன செய்வதென்ற, திகைப்பு தெரிந்தது அவர் பேச்சில்"

"ஆமாம்! நாம், அங்கிருந்த போது, இவ்வளவு தொல்லைகள் ஏற்படவில்லையே........இப்போது மட்டும் எப்படியாம்?"

"அப்போது, நாமும், இப்போதுள்ள இந்தியாவைத்தானே ஆண்டோம். நமது வைஸ்ராய் காலத்திலிருந்த அதிகாரிகள்தானே, இப்போதும் இருப்பவர்கள்!"

"ஏன், வந்ததாம், இந்த விபத்து?"

இதுபோன்ற ஏளனங்களும், கேலிப்பேச்சும், எழும்பாமலா இருந்திருக்கமுடியும்!

வீரம் பேசியோர், 'வெண்சாமரம் வேண்டுமானாலும் வீசுகிறேன்; வேதனையைப் போக்கு' என்று வேண்டினால், காண்போர் நகைக்காமலா இருப்பர்! அதிலும், எந்த ஏகாதிபத்தியம் கூடாது என்றுகூறி புது அரசு பெற்றோர் அதே ஏகாதிபத்தியத்தலைநகரில், பரிதாபத்தையும் சோகத்தையும் வெளியிட்டால்!

ஏளனமும், கிண்டலும் இன்றைய ஆளவந்தாரின் பேச்சுகுறித்து அங்கே எழும்புமென்பது, தேவியாருக்குத் தெரியாத விஷயமல்ல. இருந்தும் வேதனையையும் சோகத்தையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

ஒருவேளை, அங்கெல்லாம் இந்தியாவின் பரிதாபம் பற்றிச் சொல்லி, அவர்களது அனுதாபத்தைப் பெறலாம், அதன் மூலம் உணவுப் பொருள்களை இந்தியாவுக்கு கிடைக்குமாறு செய்யலாம் என்ற நல்லாசை கூட காரணமாக இருக்கலாம், இதற்கு.

இந்த நல்லாசையின் விளைவாக, தேவியார் பேசினாரென்றால், அவரது இதயம், பாராட்டுக் குரியதுதான்.

மக்கள் துயர் துடைக்கவேண்டுமென்ற, ஆசையால், அவர் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கு அனுசரணையாகவே, இந்தியாவின் வேதனையை அங்கு எடுத்துச் சொன்னாரென்றால், — அதுவும் ஏளனத்தையும் கேலியையும் சட்டை செய்யாது—அவரது, நல்லெண்ணம், மதிக்கக்கூடியதுதான்.

ஏனெனில், உண்மை நிலையை வெளியே எடுத்துச் சொன்னால் தங்களுக்கு அவமானம் ஏற்படுமேயென்ற, போலிப் பெருமையால்தான், இன்று பல பிரச்சினைகள், இவர்கள் ஆட்சியில் ஏற்பட்டுக் கொண்டுள்ளன.

தம்மால் எல்லாம் முடியும், தமது ஆட்சியில் மக்கள் வாழ்வு நன்றாக இருக்கிறது என்று வெளியுலகுக்கு விளம்பரப்படுத்திக் காட்டுவதில் 'இவர்கள்' எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியும் சிரத்தையும் மிகமிக அதிகம்.

உண்மையை வெளியே சொன்னால் வெட்கம் என்று கருதி, வேதனையை வெளியே சொல்லாததால்தான் விபத்துகள் அதிகமாயின.

எனவே, காங்கிரஸ் மந்திரிமார்களின் இந்த வீண்பெருமைக்கு இலக்காகாமல், இந்தியாவின் வேதனையை, எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். ராஜகுமாரியார் என்பது, பாராட்டுதற்குரிய செய்திதான்.

ஆனால், அதே இலண்டனில், அரசப்பிரதிநிதியாக வீற்றிருக்கும் கிருஷ்ணமேனன், அம்மையார் வேதனைக்குரல் எழுப்பிய நான்கு நாட்களுக்கெல்லாம், சிலதகவல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

"இந்தியாவில் உணவுத் தட்டுப்பாடு இருப்பது உண்மைதான். ஆனால் பஞ்சம் ஏற்படவில்லை"

"பலர் உணவில்லாமல் சாகிறார்கள் என்பதெல்லாம் உண்மைக்கு மாறுபட்டது"

இந்திய வரிப்பணத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை, சுகபோகமாக அனுபவிக்கும், இந்தச் சுந்தர புருடர், இத்தகைய தகவல்களை, வெளிநாட்டு நிருபர்களைக் கூட்டி, அவரிடையிலே வெளியிட்டிருக்கிறார்.

இந்தியாவில் பஞ்சம் ஏற்படவில்லையாம்! உணவில்லாமல் எவருமே சாகவில்லையாம்!

ஆறாயிரம் மைலுக்கு அப்பால், வெள்ளையரோடு வெள்ளையராய் வாழும், வி. கே. கே. மேனன், மிகச்சாதாரணமாக, வெளியிட்டுள்ளார், இந்தத் தகவலை.

மத்திய சர்க்கார் மந்திரியான அமிருதகௌரி அம்மையார், உணவு நிலைகுறித்து, வேதனைப்பட்டிருக்கிறார்.

ஆனால் மேனன், வீண்ஜம்பத்தோடு, வெளிநாட்டு நிருபர்களிடம் பேசியிருக்கிறார்.

இந்தவீண்ஜம்பமே, இப்பொழுது இந்தியா அனுபவிக்கும்பலதொல்லைகளுக்கும் காரணம். பிறரின் பாராட்டுதலைப் பெறவேண்டுமென்பதற்காக வான்கோழியைக் கானமயிலென்று சொல்லமுடியும்? வற்றிய குளத்தில் பொற்றாமரை மலர்கிறது என்று கூறமுடியும்?

சொன்னாலும் எவரே நம்புவர்!

இருந்தும், மேனன், இவ்விதம், வீண்பெருமையை வீசியிருக்கிறார்.

இந்தியாவிலுள்ள நிலைமை, இன்று அறியாதோர், இல்லை.

வெளிநாடுகளை நோக்கி இந்திய சர்க்கார், உணவுக்காக வேண்டுகோள் அனுப்பிக்கொண்டிருப்பது அறியாத விஷயமல்ல.

பலர் பட்டினியால் மாள்வதும், வீழ்வதும் உலக முழுமையும் தெரியாமல் இல்லை.

பலநாடுகள், அனுதாபத்தோடு, இந்தியாவுக்கு உதவ முன்வந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆங்காங்கே உள்ளோரெல்லாம், இந்திய மக்களுக்கு இந்த நேரத்தில் உதவுவது, தங்களுக்கான பெருமை என்று கையில் கிடைத்ததையெல்லாம் அனுப்பும் ஆசைகொண்டுள்ளனர்.

அந்த அளவுக்கு, அவர்கள் இங்குள்ள வேதனையைப்புரிந்துகொண்டுள்ளனர்; அதனால்தான், மனிதாபிமானத்தோடு, உதவ முன்வந்து கொண்டுள்ளனர்.

இருந்தும், கிருஷ்ண மேனன் சொல்கிறார், இங்கே பஞ்சமில்லையாம்! பட்டினியால் எவரும் சாவதுமில்லையாம்!!

சுகாதார மந்திரி, வேதனை நீங்க வேண்டுமேயென்கிற ஆவலால், தனது மக்கள்படும் அவதியை விளக்குகிறார்.

ஆனால், இந்திய ஹைகமிஷனரோ அதெல்லாமில்லை — அப்படியெல்லாம் எண்ணாதீர்கள்". என்று வீண் பெருமை பேசுகிறார்.

இருவரும் காங்கிரஸ் ராஜ்யத்தின் தூதுவர்கள். இருந்தும்முரண்பட்ட விதத்திலே, கருத்துக்களைத்தந்துள்ளனர்—அதுவும் ஒரு அந்நிய நாட்டில்!

என்ன நினைப்பர், இலண்டனிலுள்ளோர்? திறமையில்லாமல், திண்டாட்டம் ஏற்படச்செய்ததுமட்டுமல்ல உண்மையைக் கூறுமளவு பண்பு கூடப்பெறவில்லையே, என்று எண்ணாமலாயிருப்பர்!

பிறகு ஏளனம், அதிகமாகாமலா இருக்கும்? அதுமட்டுமல்ல, இந்தியாவின் உணவு நிலையைப் போக்க உதவவேண்டும் என்கிற ஆர்வமும் இதனால் குறைபத்தானே செய்யும்!

* * *

புண்ணை வெளிக்குக் காட்டுவது கௌரவக்குறைச்சல் என்று கருதினால் விளைவுவிபரீதமாகுமேயொழிய

துறைந்துவிடாது. உண்மைக்குத் திரையிடுவது, ஆபத்தை அதிகரிக்குமேயொழிய அணைத்துவிடாது.

இந்த உண்மையை இன்றைய ஆளவந்தார் அறிவது மிக மிக அவசியம்.

தான் தோன்றித்தனமாக, தலைக்குத்தலை, பேசித் திரிவதென்பது, நாட்டுக்கு கேட்டையே தரும். அதோடு நாட்டின் கௌரவமும் மரியாதையும், காற்றோடு பறக்கத்தான் நேரும்.

இந்த உண்மையை, அரசோச்சும் பிரதிநிதிகளுக்கு, காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வலியுறுத்தவேண்டும். அதிலும் வெளிநாடுகளில் இந்தியாவின் பிரதிநிதிகளாயிருப்போர், அவசியம், இதை அறியவேண்டும்.

வீண்பெருமை பேசியதால் விளைந்தஅனர்த்தங்கள் அநேகம்.

பாலும் தேனும் வழிந்தோடுவதாகப்பசப்பித்திரிந்ததால் ஏற்பட்ட பரிதாபங்கள் இனியும் வளரவேண்டாம்.

உண்மைக்குத் திரைபோடாதீர்கள்! உள்ளதைச்சொல்ல நாணாதீர்! மக்கள் நலனைப்பெரிதெனக்கருதுங்கள்—'மகாமேதாவி'களென உலகம் போற்றவேண்டுமே என்கிற வீணாசையால், மக்கள் வாழ்வில் புயல் எழும்புவது போதும்—இனி நீடிக்க வேண்டாம்.

ஆளத்தெரியாவிட்டாலும், கள்ளமில்லா உள்ளமாவது தென்படட்டும்.

ஊமைக் காயம், எப்பொழுதுமே அபாயத்திற்குரியது! உள்வீக்கம், மிகவும் தொல்லை தருவது!

மூடி வைப்பதால், வேதனை தான் மிஞ்சிடும், 'விபரீதம்தான் பெருகிடும்!

லண்டனிலே ராஜகுமாரி வெளியிட்டது போல உண்மையை வெளியிடுவதால், பலன் உண்டு.

பொய் கௌரவத்திற்காக உண்மையை மறைப்பதால் வரும் இலாபம் என்ன? பஞ்சம், பட்டினி, பசி, இல்லை என்ற ஏக்கக் குரல் பரவும்!

வீண்பெருமை பேசி விபரீதங்களைத் தராதீர்! என்று வேண்டுகிறோம், சந்தர்ப்பத்தால், சிம்மாதனமேறி, 'தாங்கள் வைத்ததே சட்டம்' எனத் திரியும், காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு.

✻

காதில் விழாதது

மந்திரி பேசுகிறார்

மந்திரியார் மாளிகை

போன், கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தது. அவசர அவசரமாக உள்ளே வந்தார்.

சுற்றிவிட்டார், பேசினார்.

"யார்?"

"ஓ, போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரா. பம்பாய் அந்தேரி போலீஸ் ஸ்டேஷனிலிருந்தா பேசுகிறீர்கள்! பேசுவது நிதி மந்திரி ஸ்ரீவைகுந்த எல். மேதாப். இன்று காலையில் திருடர் இருவர் என்னை வளைத்துக்கொண்டார்கள்"

"ஆச்சர்யப்படவும் வேண்டாம், அவசரப்படவும் தேவையில்லை. அவர்கள் தவறுதலாக என்னை வளைத்தார்கள். அவர்களைக் கண்டு பிடியுங்கள்"

"அவர்கள் பைத்தியக்காரர்கள்! என்னிடம் திருட வந்தார்களே!

எனக்கு தனிப்பட்ட வகையில் சொத்துண்டு, சுகமுண்டு' அவை கூட, என் உத்தியோகத்தால் கிடைத்திருக்கலாம்.

மந்திரிபதவி, எனக்குக் கிடைத்த உத்தியோகமேதான்—வேறொன்றுமில்லை!

ஆனால், அவர்கள் என்னிடம் கொள்ளையடிக்க வந்ததற்குக் காரணம், நான் பணக்காரன் என்பதற்காக அல்ல—ஏனெனில், பம்பாயில் என்னைக்காட்டிலும் எத்தனையோ கோடீஸ்வரர்கள் உண்டு. போயிருக்கலாம், போகவில்லை.

என்னிடம் திருட வந்ததற்குக் காரணம், நான் மந்திரி—அதுவும் நிதி மந்திரி என்ற காரணத்தால்! அதனால்தான் ஏமாந்தார்கள்.

விடியற்காலை ஐந்து மணிக்கு, வழக்கம்போல, அந்தேரியில், என் தந்தையாரின் பெயரால் உள்ள லஹுபாய் பார்க்கில் உலாவச் சென்றிருந்தேன். என்னை இருவர் வழி மறித்தனர், பைகளை சோதித்தனர்.

ஏதும் கிடைக்கவில்லை. கடைசியாக சட்டையிலிருந்து தங்க பொத்தான்களைமட்டும் கழற்றிக்கொண்டு ஓடிவிட்டனர்.

அந்தத் திருடர்களுக்கு உண்மை தெரியாதுபோலும்!

நிதிமந்திரியென்றால் பையிலேயே பணம் வைத்திருப்பார்களோ என்ற சாதாரண உண்மைமட்டுமல்ல — வேறு சிலவும் தெரிந்திருக்கவேண்டும் அவர்களுக்கு! தெரியவில்லை.

நான் பம்பாய் மாகாண நிதி மந்திரி. ஆனால் என்னிடம் நிதி ஏதும் இல்லை!

எப்படியிருக்கும்? நிதி மந்திரி ஆனால் ஒரு ராஜ்ய சர்க்காருக்குத்தான்! மத்திய மந்திரி சபையிலா இருக்கிறேன்.

இந்திய சர்க்கார், முக்கிய வருமானங்களையெல்லாம் தங்களுக்கு ஒதுக்கிக்கொண்டு விட்டார்கள். அதிக வருமானம் தரும் வரிகளை எல்லாம் மத்திய சர்க்காருக்கென்று தீர்மானித்துவிட்டனர்.

மாகாணங்கள் எல்லாம், அவர்களுக்கு வரி தரும் இடங்களே தவிர, அவர்களிடமிருந்து வாழ்வு வேண்டும் பூமியல்லவே!

இங்குள்ள மந்திரி சபை அவர்களின் ஏஜண்டுகள் சபைதானே தவிர, சுயமாக என்னசெய்வார்கள்?

டெல்லியில் பேசப்படுவதை, ரேடியோவைப்போல, திருப்பிச் சொல்வார்கள்!

எத்தனைமுறை காவடி தூக்கினாலும், அவர்கள் திருப்பியனுப்பியிருக்கிறார்கள்!

பம்பாய், பணம் படைத்தோர் நிறைந்த இடம்.

ஆகவே என்னைவிட இந்த அனுபவங்களை, அண்டையிலே உள்ள சென்னை ராஜ்யத்திலே கேட்டால் தெரியும்.

நண்பர் கோபாலர்தான் அங்கு நிதிமந்திரி. அவர் சமயங்களில் மத்திய சர்க்கார்மீது சீறுவார் பாருங்கள். நமக்கே பயமாயிருக்கும். பிறகு ஆனால் காகிதவெடியாகிவிடும்!

குரைக்கும் நாய் கடிக்காதென்று சொன்னது அனுபவம் அதிகமுள்ள பெரியோர்கள் அல்லவா?

அவர் மத்திய சர்க்கார் நிதிஎன்று
எதற்குக் கேட்டாலும் கைவிரித்
தனுப்புவதைக் கண்டு ஆத்திரப்படு
வார். ஆத்திரத்தை,வார்த்தைகளாக்
குவார். ஆனல், ஒரு நாளும் வார்த்
தைகளை செயல்களாக்குவதில்லை!

நிதி உறவு கமிஷனும். நியமிக்கப்
போகிறார்களாம். அதற்கு நியோகி
தலைமை வகிக்கப் போகிறாராம்.
யார்வந்து யாருக்கு இலாபம்?

மந்திரிகள் எங்கு, எந்த காரியத்
திற்குச் சென்றாலும், பெரிய மாலை
யைப்போட்டு, ஒரு பெரிய வர
வேற்பு பத்திரம் தருகிறார்கள்.
அதில் மந்திரிகளை வரவேற்பது
நாலைந்துவரிகளே இருக்கும். அவர்
களின் குறைகள் முக்கால் பகுதிக்கு
மேலிருக்கும்.

பள்ளிக்கூடம் கட்டவேண்டும்,
அதற்கு பண உதவி! ஏரிக்குமதில்,
வாய்க்காலுக்கு கரை, ஆற்றுக்கு
பாலம், கிராமத்திற்கு பாதை,
ஊருக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி இப்படி
எதையாவது காட்டி நிதி கேட்டி
ருப்பர்!

இவர்களை மாலை யார் கேட்
டார்கள்!

மாலையைப்போட்டு வயிற்றெரிச்
சலைக் கிளப்புகிறார்கள்!

மந்திரி, மராமத்திலாகாவைச்
சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி,
மதுவிலக்கு மந்திரியானாலும் சரி,
உடனே நிதி நிலைமை சரியாக
வில்லை, ஆகவே சர்க்காரிடம் இதற்
கெல்லாம் பணம் எதிர்பார்க்காதீர்
கள் என்று உபதேசம் செய்து
விட்டு நழுவிவிட வேண்டியதாக
இருக்கிறது!

பொது மக்களையே எதற்கும்
பணம் போட்டுக் கொள்ளச்
சொல்லிவிட்டு, கார் ஏறிவிட
வேண்டி வருகிறது!

இந்த சூட்சுமத்தை, சில நகர
சபைகள் உணர்ந்து விட்டன.

சென்னை ராஜ்யத்தில் இதற்கு
அரிய உதாரணம் ஒன்று. நெல்லை
நகர சபை, சர்க்காரையே, பொது
மக்களிடம் கடன் வாங்க அனுமதி
கேட்டுவிட்டது. மந்திரி சபை
யென்றால் பிகுவை விட முடிகிறதா?
அவர்கள் கேட்டது மூன்று இலட்
சம் — என்ன சொல்லியிருக்கிறார்
கள் தெரியுமோ! யோசிக்கிறோம்,
வாங்குவதானல், இத்தனை நிபந்தனை
களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்

என்று வெளுத்து வாங்கிவிட்டார்
கள், சர்க்கார்!

சத்திரத்து சோறு — இதற்கு
அய்யங்கார் சிபார்சு என்பார்கள்
அந்த ராஜ்யத்தில்!

ஆனல், இந்த மந்திரிப் பதவி
யினல் தங்கப் பொத்தான் கிடைத்
தது உண்மை. அதாவது
மந்திரியாக உள்ளவர் மேலும்
மேலும் பணக்காரராக வசதியிருந்
தது! அதனல்தான் மந்திரிகள் இப்
பொழுது மாடிக்குமேல் மாடி கட்ட
முடிகிறது. ஏகருக்கு மேல் ஏகர்
வாங்க முடிகிறது. உற்றார் உறவினர்
களெல்லாம், மோட்டார் சர்வீஸ்,
சிமெண்ட் பாக்டரி நடத்த முடி
கிறது. ஆகவே, மாகாண மந்திரியாக
இருப்பதால், நாட்டு மக்களுக்கு
தங்க பொத்தான் தர முடியவில்லை.
நாங்கள் தங்க பொத்தான் போட்
டுக்கொள்ள முடிகிறது!

நீங்கள் தயவு செய்து, என்னை
வளைத்து திருட முனைந்தவர்களை
எப்படியும் கண்டுபிடியுங்கள். அவர்
களைச் சிறையில் மட்டும் அடைக்கா
தீர்கள். நான் இப்பொழுது டெலி
போனில் குறிப்பிட்ட உண்மைகளை
அவர்களுக்கு சொல்லியனுப்புங்கள்.

கள்ளர்களிட மிருந்து தப்பிய
என்னை, என் நண்பர்கள் பாராட்ட
வந்தார்கள். அவர்களிடம் இப்
பொழுது உங்களுக்குச் சொன்ன
வைகளையே தான் சொன்னேன்.
முகம்மாறித் திரும்பினர்.

சரி, எனக்கு நேரமாகிறது.

மணி பத்தடிக்கிறது. செக்ரட்
டேரியட்டுக்கு போக வேண்டும்.

வணக்கம்..........."

போன் கீழே கிடந்தது, அனதை
போல, மீண்டும்!

* * *

போலீஸ் ஸ்டேஷன்

இன்ஸ்பெக்டர், போனை எடுத்
தார். பேசினர்.

'ஓ, மந்திரியா? யார்? ஸ்தல
ஸ்தாபன மந்திரி கனம் ஜி. டி. வர்த்
தகாவா?"

"உங்கள் வீட்டிலுமா திருட்டு...
உம்... விவரமாகச் சொல்லுங்கள்...
பம்பாய் ஹில் ஐரி பங்களாவில்
தான் பலமான பாதுகாப்பு உண்டே!
இருந்துமா திருட்டு? தூங்கும்
பொழுதே திருடி விட்டார்களா?
காலையில் எழுந்து பார்த்தபொழுது
துணி மணிகள் அலங்கோலமாகக்

கிடந்தன. கோலாப்பூருக்கு
போவதற்காகத் தயாராக வைக்க
பட்டிருந்த பெட்டியும் திறந்
கிடந்தது. சோதித்துப் பார்த்தத
தங்கப் பொத்தான்களையும், பே
வையும் காணவில்லை. இவைதா
தாங்கள் தரும் தகவல்கள்?"

"நேற்று நிதி மந்திரி கூறியபடி
நடந்து கொள்கிறேன்."

"என்ன சொன்னார்? உண்மை
யைச் சொன்னர்!"

"அவர் திருடர்களைப் பிடித்து
சிறையில் அடைக்கச் சொல்
வில்லை. கள்ளர்களுக்கு சில செய்
கள் சொல்லச் சொன்னர். அதுவே
தான் எனக்குச் சரியாகப்படுகிறது

"அவர் சொன்னவைகளோடு
இன்னும் சிலவற்றைச் சேர்த்து
கொள்ளவேண்டும். தொடர்ந்
இப்படி மந்திரிகளின் தங்கப்பொ
தான்கள் காணமல் போகின்ற
என்றால் அது யோசிக்க வேண்டி
ஒன்று. ஏனெனில், ஒரே திருட்
தொடர்ந்து நடைபெறுகிறத
நான் யோசித்த வரையில், தங்க
பொத்தான் திருடர்களுக்கு
சொல்ல வேண்டிய உபதேசத்தி
கடைசிப்பகுதி என் மனதில்
ணியிருப்பதுதான்!"

"மந்திரி பதவி கிடைத்தத
அவர்கள் தங்கப் பொத்தா
போடத் தயாரானர்கள். பொ
மக்கள் இதனைப் புரிந்து கொ
டார்கள். மந்திரிப் பதவியின
வரும் தங்கப் பொத்தான்க
இனி விட்டுவைக்கக் கூடாது என்
எடுக்கவே ஆரம்பித்துவிட்டார்க
ஆகவே மந்திரிமார் நிலை மோசம
னது தான். இருந்தாலும், தங்
பொத்தான்களைத் திருடுவதை
காட்டிலும், மந்திரி பதவியை
எடுத்துக் கொள்ளலாம். அது மு
யாத காரியமல்ல. அதற்குத் திரு
வும் தேவையில்லை. பிறகு தங்க
பொத்தான் எல்லோரும் அணியு
நிலை பிறக்கச் செய்யலாம். என்
கூறப்போகிறேன்."

"ஏன் பதைக்கிறீர்கள். நிதி ம
திரியார் கூறியவற்றோடு சி
இணைப்பு — அவ்வளவுதான்! தி
டர்களை என்ன செய்யவேண்டு
என்பது எனக்குத் தெரியும், நீ
கள் குறுக்கிடாதீர்கள்!"

போன் தடாரென்று கீழே
விழுந்தது!

★ சங்கட மண்டலம் ★

★

மாநாடு கூடப் போகிறார்கள்! மக்கள் நன்மைக்கான வழி வகுக்கப் போகிறார்கள்!

ஆனால் அங்கு மக்களின் கண்ணீரைக் காட்டி, காரணங்களை விளக்கி, ஆட்சியாளரை, அதனைத் துடைத்திட அழைத்திடப் போவதில்லை! சோறில்லை, துணியில்லை, உரிமையில்லை என்றும் பேசிடப் போவதில்லை! அல்லது, ஆட்சிப் பீடத்திற்கு அனுசரணையாக, பொங்கலைத் தின்றுவிட்டு, வாயில் வந்ததைக் கொட்டியளந்துவிட்டு தேர்தல் வந்ததும், இந்த எங்கும் கண்ட திருமேனிகளை மறந்திட வேண்டாம் என்ற விண்ணப்பத்தோடு கலையப் போவதில்லை.

இந்த மாநாட்டில் கூடப் போகிறவர்கள், உலகுக்கு, புது வழி காட்டப் போகிறார்கள். மற்றுமோர் உலகத்திற்குப் போக பாதை வகுக்கப் போகிறார்கள்!

பூவுலகை விட்டு, வேறொரு உலகுக்குப் போக மார்க்கம் கண்டு பிடிக்கப் போகிறார்கள்!

அப்பொழுது, ஏதாவது மதமாநாடாக இருக்குமோ, என்று ஐயம் பிறக்கத் தேவையில்லை.

சொர்க்கத்திற்கு வழி காட்டப் போவதில்லை. இதுவரை மகான்கள், மகரிஷிகள், ஜீயர்கள், ஜீவன்முக்தர்கள், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், அடியார்கள், பக்தர்கள், அந்தப் பாதையைக் காட்டிக் காட்டி, நாம் கண்டு, கண்டு அலுத்துவிட்டோம்!

கண்டவர், விண்டிலர்! விண்டவர், கண்டிலர் என்பதோடு அந்தப் பாதையை மூடிவிட்டோம்.

மாநாட்டில் வழி காணப் போகிறார்கள், சொர்க்கத்திற்கல்ல, சந்திர மண்டலத்திற்கு!

கூடப் போகிறார்கள், உலக விஞ்ஞானிகள் — பேசப் போவது, சந்திர மண்டலத்திற்குச் செல்ல தக்க சாதனத்தை எப்படிக் கட்டுவது, என்னவிதமாக அமைப்பது என்பது பற்றி!

மாநாடு, அதற்காகக் கூடப் போகிறார்கள், வரும் செப்டம்பரில்— இங்கல்ல, லண்டனில்!

ஆராய்ச்சி, சந்திர மண்டலத்திற்குச் செல்வதற்கு வழி காண்கிற அளவு வளர்ந்துவிட்டது! ஆனால், நாம் இன்னமும் வளரவில்லை.

சந்திரன் என்றால், தாராசசாங்கம் தான் நம் நாட்டவருக்கு நினைப்புக்கு வருமே தவிர, அது நாம் போய்ப் பார்க்க முடிந்த ஒரு இடம் என்பதே தெரியாது!

சந்திரனை, பாம்பு பிடிப்பது தெரியும். ஆனால், அது ஒரு மண்டலம், அங்கு சென்றிடவும், விஞ்ஞானிகள் முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதே பலருக்குத் தெரியாதே!

இண்டர் பிளேனேடரி சொசைடியின் தலைவர் ஆர்தர் கிளார்க் தமது ஆராய்ச்சியை எடுத்து விளக்கியுள்ளார்.

மணிக்கு 18,0000 மைல் வேகம் செல்லும் ராக்கெட் தயாரிக்க முடியும் என்பது கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளது. பூமியின் ஆகர்ஷண சக்தியை மீறி காற்றே இல்லாத இடத்தில் சென்றுவிட அவ்வளவு வேகம் போதுமானது. இந்த விக்கட், பூமிக்கும் சந்திரனுக்கு மிடையே தங்குமேடையாக உதவும். இதனை முதலில் செய்துவிட்டால் மனிதர்களை ஏற்றிச் செல்லும் சாதனங்களை தயாரித்து விடலாம்!

விஞ்ஞானிகள் அங்கு அப்படி, சந்திரமண்டலம் வரை தங்கள் சிந்தனையைச் செலுத்துகிறார்கள்.

* * *

விஞ்ஞானத் துறையில், மற்ற நாடுகளைவிட, இந்தியா பின்னடைந்துள்ளது. இந்திய மாணவர்கள், இத்துறையில் கெட்டிக்காரர்களாக வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் விஞ்ஞானத்தைப் பயின்றிடும் முறை அடிப்படையிலே தவறாகவே இருக்கிறது — குறைபாடுடையதாகவே காணப்படுகிறது.

கோவையிலே, பேசிய, சர். சி. வி. ராமன் எடுத்துக் காட்டியுள்ள உண்மைகள் இவை.

சந்திர மண்டலம் போகும் வரை, விஞ்ஞானம் அவர்களை அழைத்துச் சென்றுவிட்டது. ஆனால் நாமோ, விஞ்ஞானத்தின் மதிப்புணராமல், அதனைப் படித்துத் தெரிந்துகொள்வதிலே கூட தவறான முறையைக் கையாளுகிறோம்.

விஞ்ஞானத்தின் விளைவுகளை அறுவடை செய்யத் தவறுவதில்லை. ஆனால், அதன் பெருமையைப் புரிந்து கொள்ளாதோர் தொகை ஏராளம். அதுமட்டுமல்ல, விஞ்ஞானத்தின் பயனை அனுபவித்துக் கொண்டே கேலி பேசுவோர் இருக்கிறார்கள், இந்த விபரீத பூமியில்!

பறந்திடும் விமானத்தைப் பார்ப்பார்கள். ஆனாலும், புஷ்பக விமானத்தைப் புகழ்வார்கள்.

ஓடும் ரயிலில் போவார்கள். மோட்டாரில் சவாரி செய்வார்கள். ஆனாலும், கருடனைத் தொழுவார்கள்.

தந்தி கொடுப்பார்கள். ரேடியோவில் பாடல் கேட்பார்கள். டெலிபோனில் பேசுவார்கள். ஆனாலும், ஆகாய வாணியின் புகழ் பேசுவார்கள்.

பலனை அனுபவித்துக் கொண்டே பழிப்பார்கள்!

இது கூட விசித்திரம் என்று விட்டு விடலாம். இன்னும் விபரீதமானதும் உண்டே!

விஞ்ஞானத்தின் அறுவடை, ரேடியோ—அதில் சீதா கல்யாண காலட்சேபம் செய்வார்களே! விஞ்ஞானத்தின் விநோத அன்பளிப்பு, ஒலிபெருக்கி—அதில் புராணம் படிப்பார்களே!

விஞ்ஞானத்தின் துணையால் அஞ்ஞானத்தை வளர்ப்பார்களே!

பரிதாபமான நிலை என்றாலும், அந்த நிலை மாற்றப்படவேண்டும்.

அகல் விளக்கடியிலிருந்து கொண்டு பேசினால் அக்கறையில்லை. நல்ல, எலக்டிரிக் ஒளிக்கடியிலே இருந்து கொண்டு பேசினால் யார் ஒப்புவர்?

சந்திர மண்டலம் போக வேண்டாம் இவர்கள். சாதாரண அறிவு மண்டலம் வரையாவது இந்நாட்டவர் நடந்து செல்லாவிட்டாலும் ஊர்ந்து செல்லவேண்டாமோ?

விஞ்ஞானத்தைப் பழிப்போர் அதனை வெறுத்தொதுக்கிவிட்டு, வேதம் சொல்லாதது, வேள்வியின்

(8-ம் பக்கம் பார்க்க)

திராவிட நாடு

ஞாயிறு] 17—6—51 [காஞ்சி

ஏன்?

சர்க்காரைக் கவிழ்க்க சதி நடை பெற்றது.

பல நாட்களுக்கு முன்பு, பாகிஸ்தானிலிருந்து, திடுக்கிடக் கூடிய மேற்படி தகவல் வந்தது. அந்தச் சதிபற்றி, நமது தேசீய இதழ்கள் வெளியிட்ட விபரங்களும், அதற்குத் தரப்பட்ட முக்கியத்துவமும், நமது திகிலை அதிகரிக்கச்செய்தன.

பிறகு, மேற்படி சதி சம்பந்தமாக பல முக்கிய அதிகாரிகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கின்றனர். குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கும் அதிகாரமும் மிக்க அதிகாரிகளிற்பலர், ஆங்காங்கு கைது செய்யப்படுவதாகவும் வந்த செய்திகளைக் கண்டபோது, சதியின் தரமும் கோரமும் தென்பட்டன.

இப்போது, மேற்படி சதி சம்பந்தமாக குற்றஞ் சாட்டப்பட்டோரை, விசாரணை செய்து, முடிவு காண விசேஷ நீதிமன்றம் ஒன்றையும், பாகிஸ்தான் சர்க்கார் நியமனம் செய்திருக்கிறது.

வரும் ஜூனின் 15-ஆம் தேதி முதல் ஆரம்பமாகப்போகும் இந்த வழக்கில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஐவர் சார்பில் வழக்காட ஐந்து பிரபல வக்கீல்களையும் பாகிஸ்தான் சர்க்காரே ஏற்பாடு செய்து தந்திருக்கிறது.

குற்றஞ் சாட்டப்பட்ட ஐவரும் தமது சார்பில், வக்கீல்களை நியமனம் செய்து தருமாறு, சர்க்காரை வேண்டிக்கொண்டனராம். மறுக்காமல், தம்மைக் கவிழ்க்கும் சதியில் குற்றக்கூண்டில் நிற்பவர்களாயிற்றே என்றும் எண்ணாமல், தனது ஒப்புதலை அளித்திருக்கிறது, பாகிஸ்தான் சர்க்கார்.

சதிபற்றிய விபரங்களைப் பெரிய அளவில் பிரசுரித்த பத்திரிகைகள், இந்தச் செய்திக்கு அவ்வளவு முக்கியத்துவம் தரவில்லையென்றாலும், நல்ல வேளையாக மறைத்துவிடவில்லை.

குழந்தைப் பருவத்திலுள்ள சர்க்காரைக் கவிழ்க்க சதி நடைபெற்றது என்பதைக் கேள்விப்படும்போது, உலக ஒழுங்கு விரும்புபவரது இதயமும் கலங்கத்தான் செய்யும்.

நேர்மையான முறைகளில் சர்க்காரைக் கவிழ்க்க சதி செய்வதும், அதற்காகச் சர்க்காரில் அமர்ந்திருப்போரின் வாழ்வை முடிப்பதுமான காரியங்களில், ஈடுபடுவதும் வெறுக்கக் கூடியவை மட்டுமல்ல, வராது ஒழிக்கப்பட வேண்டியவையுமாகும்.

பர்மாவிலே, சுதந்திரமலர் அரும்பிய நேரத்தில், அவுங்சான் வீழ்த்தப்பட்டதும், அவர்தம் மந்திரிமார்கள் கொல்லப்பட்டதும், காதுகளில் பட்டபோது உலகமே கண்ணீர் சிந்திற்று!

அரசியல் விரோதம் காரணமாக, பொது வாழ்விலீடுபட்டோரைப் பொசுக்குவதும், துப்பாக்கியால் துளைப்பதும், உயிரைப் பிரிப்பதுமான காரியங்கள், மனித நாகரீகத்தையே விலை கூறும் விபரீதங்களாகும்.

கருத்து வேற்றுமைக்காக, அரசோச்சுபவர்களை, மாற்றுக் கண்ணோடு பார்ப்பதும் மகாக் கொடுமைகளைச் செய்வதும், மனிதப் பண்பையே, மறைக்கும் செயலாகும்.

வாழப்பிறந்த மனித சமுதாயத்தில், மனிதர்களின் குணமும் போக்கும் ஒன்றாகவேயிருக்குமென்று எண்ண முடியாது.

அதைப்போலத்தான், அரசியற் கோட்பாடுகளும்.

பிடிக்கவில்லையென்பதற்காக, சர்க்காரிலிருப்போரின் உயிரைப்போக்கத் திட்டமிடுவதும், அரசோச்சும் உரிமையைப் பறிக்க ஆகாத வழிகளில் முயல்வதும், கோழையின் செயலாகும்.

ஆகவேதான், பாகிஸ்தான்மந்திரிகளைக் கவிழ்க்கும் சதிபற்றிக் கேள்விப்பட்டபோது, பரிதாபப்பட்டோம்—அழிவு வேலைகளில், மனிதர்கள் ஆசை எங்கெல்லாமோ இழுத்துச் செல்கிறதே என்ற வேதனையால்.

இப்போது, கடந்த 12-ந்தேதியன்று, நமக்கு ஒரு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது, சென்னை மாகில பொதுப்பணி அமைச்சர் பக்தவத்சலனார் மூலமாக. சென்னை லக்ஷ்மிபுரம் பொதுக் கூட்டமொன்றிலே பேசியபோது, மேற்படி தகவலை வெளியிட்டிருக்கிறார்—கேட்டோரை திடுக்கிடும்படியாக.

டில்லி சர்க்காரை வீழ்த்த சதி செய்யப்பட்டது.

வரப்போகும் தேர்தலின்போது, குழப்பமுண்டாக்கும் திட்டமே, அது.

இந்தச் சதியில் சம்பந்தப்பட்டோர்கள் — சாதாரணமானவர்களல்ல; மிகப்பெரிய மனிதர்கள்.

பொதுக்கூட்டத்திலே, வெளியிட்டிருக்கிறார், இந்தச் சோகத் தகவலை.

அண்மையில், டில்லி சென்றிருந்தபோது, இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டாராம், அவர்.

நல்லவேளையாக இந்தச் செய்தி காலாகாலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால், முளையிலேயே கிள்ளப்பட்டது.

இப்படி, வெளியிட்டிருக்கிறார், பக்தவத்சலம். பதறக்கூடிய செய்திதான்! நேரு சர்க்காரைக் கவிழ்க்கத் தங்கள் சர்க்காரை அமைக்க விரும்பியது எவர் என்று, அறிய எல்லோரது இதயமும் துடிக்கத்தான் செய்யும்!

சுற்றிலும் வீரர்கள், புறப்பட்டால் பின்தொடர போலீஸ்படை, கட்டளைகளைத் தாங்கிச்செல்லஇரகசியப்படை, என்றெல்லாமிருப்பது தெரிந்தும், மந்திரிகளைக் கவிழ்த்து, குழப்பத்தை யுண்டுபண்ணமுயன்ற கூட்டம் எது என்று அறிய எல்லோருக்கும் ஆவல் கிளம்பத்தான் செய்யும்.

ஆனால் அமைச்சர், கூட்டம் என்று கூறவில்லை. எனினும், தெரிவிக்கிறார்—"ஒரு சிலர் பெரிய மனிதர்கள்தான், இந்தச் சதியில் ஈடுபட்டவர்கள்"

ஒரு சிலபெரியமனிதர்கள்தானும் இந்தச் சதியில் ஈடுபட்டோர். ஒரு சிலர்தாமென்றால், அவர்களைக்கண்டு பிடிப்பது, வெகு எளிதாயிற்றே— ஒருபெருங்கூட்டம் என்றால்தானே தேடவும் பிடிக்கவுமான கஷ்டமதிகம்—ஆகவே, படைபலமும், வேவு பலமும் மிக்க சர்க்கார் அந்த "ஒரு சிலரை"க் கண்டு பிடித்துவிட்டார்களா, என்று கேட்கத்தோன்றும்; நமக்கு.

ஆனால், அந்த ஒரு சில "பெரிய மனிதர்கள்" எவரெவர் என்பதை,

பக்தவத்சலனார், பொதுமக்களுக்குச் சொல்லவில்லை.

“சொல்ல வேண்டாம். யாரார் என்று கண்டுபிடித்து, அவர்களைக் கைதாவது செய்தார்களா—பாகிஸ்தான் செய்ததுபோல. வழக்காவது தொடரப்பட்டிருக்கிறதோ—உண்மை தெரிந்துகொள்ள இதைப் பற்றி ஏதாவது சொன்னாரோ?”—என்று கேட்பீர்கள், நீங்கள், ஆவலோடு.

நாமும் அத்தகைய ஆவலோடு, அமைச்சரின் பேச்சை வெளியிட்டிருக்கும் “எக்ஸ்பிரஸ்” இதழைத் தேடிப்பார்த்தோம். தென்படவில்லை.

மேற்படி நெஞ்சு கொதிக்கும் தகவலை வெளியிடும்படியான அவசியம், அமைச்சருக்கேன் வந்தது, என்று துருவித் தேடினோம்.

அமைச்சர், காங்கிரசில் பன்னாட்களாக உழைத்துவிட்டு இப்போது வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்களல்லவா, பல பேர்—அவர்கள் பற்றி ஆத்திரத்தோடு, பேசிக்கொண்டே வரும்போது, மேற்படி தகவலையும், தெரிவிக்கிறார்.

“காங்கிரசிலிருந்து விலகியவர்கள், தாங்கள் சட்ட சபைகளில் வகிக்கும் பதவிகளையும் ராஜினாமா செய்வது தானே முறை. காங்கிரஸ் பேரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தானே அவர்கள். இந்த ஒழுங்குகூட அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை போலிருக்கிறது!”

என்பதாக, கொஞ்சம் ஆத்திரக் கனலைக் கக்கிவிட்டு, அதற்குஅடுத்தபடியாக, மேற்படி சதிபற்றி வெளியிட்டிருக்கிறார்.

சூசகமாக புரிந்து கொள்ளும் திறமையுள்ளோர் வேண்டுமானால் தெரிந்து கொள்ளட்டும் என்ற எண்ணம் போலும்!

அமைச்சரின் பேச்சையும், அதில் தொனிக்கும் ஆத்திரத்தையும், அதற்குப் பின் அவர் வெளியிட்ட வேதனைச் செய்தியையும் ஒருங்கே வைத்துப் பார்க்கும் போது, யார் அந்தச் சதியிலீடுபட்டோர், என்பது புரியாமற் போகாது.

அவர் கூறுவது போல, காங்கிரசை வெறுத்து வெளியேறுவோரே, அவர்கள், என்றால்—சேச்சே! நினைக்கவே வெட்கமாயிருக்கிறது, நமக்கு.

நேற்றுவரை கூடிக் குலவியோரா, இந்த நீசத்தனமான காரியத்திலீடுபட்டோர்?

பதவி என்ன, அவ்வளவு பலாத்கார முறைக்குக்கூடவா தூரத்துகிறது, இந்தப் ‘பாரத புத்ரர்களை!’

“ஒரு சிலர்”—அமைச்சர் அறிவிக்கிறார்.

ஒரு பெரிய சர்க்காரைக் கவிழ்க்குமளவுக்கு அந்த ஒரு சிலருக்குத் துணிவு வந்ததென்றால், அகில உலகும் புகழ்வதாகப் போற்றப்படும் டில்லி சர்க்கார், என்ன, ஊதியதும் பறக்கக்கூடிய இலவம் பஞ்சா!

அல்லது, அவ்வளவு தூரம் திறமையும் பலமும் உள்ளவர்களா, அந்த ஒரு சில பெரிய மனிதர்கள்? காங்கிரசிலிருப்பது, பதவிக்காகத் தான் என்பதுதானா, இன்று ‘குத்து வெட்டு’ என்று குதிக்கும் இந்த குணாளர்களின் இலட்சியம்?

நேற்றுவரை கூடிக் குலாவிவிட்டு இன்று குணபேதம் ஏற்பட்டது என்றதும், தங்களது பழைய நண்பர்களை, படுகுழியில் வீழ்த்தத்தானா, காங்கிரஸ் கூடாரம், இவர்களுக்குக் கற்றுத் தந்தது?

இப்படியெல்லாம் கேள்விகள் எழும்பத்தான் செய்யும்.

இக்கேள்விகளை, அன்பர் அமைச்சர் எதிர்பார்த்தாரோ இல்லையோ. வேகத்தில் நமக்கு இந்த விஷயத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

திடுக்கிடக்கூடிய செய்தி இது.

ஒரு வேளை, காங்கிரசிலிருந்து வெளியேறுவோரின், பதவியாசை பற்றி, மக்களுக்குத் தெரிவிக்கும் நோக்கம்கூட, ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்—இந்த விஷயம், அவர் பிரசங்கத்தில் வந்ததற்கு!

ஆனால், விஷயம் இலேசானதல்ல ‘ஏனோதானோ’ என்று எண்ணுவதற்கு! சர்க்காரையே கவிழ்க்குமளவுக்கு சதி நடைபெற்றிருக்கிறது.

அதுவும், காலாகாலத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு முளையிலேயே கிள்ளப்பட்டதென்று அறிவிக்கிறார் அமைச்சர்.

இருந்தும் விபரம் தரவில்லை, நமக்கு.

வழக்கும், தொடரவில்லை—பாகிஸ்தான் போல...

ஏன்? என்ன காரணம்?

அவசர ஆராய்ச்சி!

இதோ புதிய சரித்திர ஆராய்ச்சி. மிக, மிக அவசியமானது அத்தியாவசியமானது!

வெற்றிலைப்பாக்கு போட்டுக் கொள்கிறீர்களே—அதுதான் தாம்பூலம் தரிக்கிறீர்களே—அது எந்தக் காலத்திலிருந்து என்று தெரிய வேண்டாமா? அதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டாமோ!

வாய் சிவந்தால்மட்டும் போதுமா? சிந்தனையும் சிவக்க வேண்டுமே!

அதற்காக, வெகுபாடுபட்டுக் கண்டுபிடித்துள்ளார் பாட்னாவிலுள்ள பந்தர்கார் ஓரியண்டல் ஆராய்ச்சி அவையினைச் சேர்ந்த பி. கே. கோடு!

கி. பி. 473ல்தான் தாம்பூலம் பற்றிய முதற்குறிப்பு வருகிறதாம்! இந்தப்பழக்கம், குப்தர்காலத்தில், ஜாவா, சுமத்திரா போன்ற நாடுகளிலிருந்து, இந்தியாவுக்கு வந்துசேர்ந்தது என்று கூறியுள்ளார்.

சிவந்தவாயர், இனிசிவந்தசிந்தனையாளராகிவிடுவர்.

வரலாற்றாராய்ச்சி இப்படி தாம்பூலத்தில் போய் நிற்கிறது. ஆனால் நாம் எதையெதையோ செய்து நம் வரலாற்றையாவது நல்ல முறையில் விரிவுபடுத்த, விளக்கமடையச் செய்ய முயல்கிறோம்!

★

பச்சையப்பன் கல்லூரி
காஞ்சிபுரம்
2-7-51ல் திறக்கப்படுகிறது

அறிஞர் சண்முகசுந்தர முதலியார் எம். ஏ., எல்., டி. அவர்கள் தலைமையில், அனுபவமும் திறமையும் நிறைந்த விரிவுரையாளர்களால் எல்லா வகை பாடங்களும் கற்பிக்கப்படும்.

பாடப் பிரிவுகள்

Maths, Physics, Chemistry
History, Comerce
History, Logic

20—6—51லிருந்து மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுகிறார்கள்.

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

முளைக்காதது, ஆகவே எங்களுக்காகாதது என்று கூறிவிட்டால் சரியென்னலாம்.

விஞ்ஞானந்தரும் விருந்தை தினமும் அருந்திக் கொண்டே விபரீதப் பாதையில் நடக்கிறார்கள்.

* * *

ஓடும் ரயிலிலிருந்துகொண்டு உடைந்த கோயிலைக் கும்பிடுகிறார்கள்.

வேகமாகச் செல்லும் மோட்டாரில் சென்று, தேர் இழுக்கிறார்கள், திருவிழா நடத்துகிறார்கள்.

தனக்களிக்கப்பட்டுள்ள விஞ்ஞான வசதிகளைப்பற்றி யறிந்து கொள்வதில்லை. அதனை ஆக்கியோர்கள் யார், யார் என்றுகூடத்தெரிந்து கொள்வதில்லை. அதே நேரத்தில் இந்த வசதிகளைத் தராத, அவரது பழங்கால ஏற்பாடுகளைப் பாராட்டுகிறார்கள்.

ஏன்? இந்த விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் எதையும் அவர்கள் கண்டுபிடித்ததில்லை. கண்டுபிடித்திருந்தால் அதன் அருமை தெரியும் பெருமை புரியும்!

ரேடியோ எப்படி இயங்கி எங்கோ பாடும் பாடல்களையும், பேச்சுகளையும் கேட்கச் செய்கிறது, அது எப்படி முடியும் என்ற எண்ணம் பிறக்க வழியில்லை. அது அவர்களுக்குச் சுலபத்தில் கிடைக்கிறது!

அதற்காக செலவிடப்பட்ட சிந்தனை அவர்கள் நாட்டைச் சேர்ந்ததுமல்ல—அவர்களுக்கு விளக்கப்பட்டதுமல்ல!

இவைகளை மனதில் எண்ணிக் கொண்டுதான் சர். சி. வி. ராமன் நம் நாடு பின்னடைந்துள்ளது. அதுவும், விஞ்ஞானப் பயிற்சியில் அடிப்படையிலேயே தவறிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சந்திரமண்டலம் போக மாநாடு கூடுகிறார்கள்! இங்கோ, விஞ்ஞானத்தின் விருந்தையும் விடமுடியவில்லை. பழைய ஏற்பாடுகளையும் தள்ளிவிட முடியவில்லை. இரண்டுக்குமிடையே சங்கட மண்டலத்திலேயே இருந்து கொண்டு தவிக்கிறார்கள்!

சந்திர மண்டலம் போகவேண்டாம் இவர்கள்—சங்கட மண்டலத்தை விட்டு, சாதாரண அறிவு மண்டலம் வந்தால் போதும்!

வடார்க்காடு மாவட்ட

சமூகநீதி, எழுத்துரிமை, பேச்சுரிமை

மாநாடுகள்

30—6—51, 1—7—51 சனி, ஞாயிறு நாட்களில், திருப்பத்தூரில், ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகில் அமைத்துள்ள வி. எஸ். பழனிசாமி பந்தலில், சி. எம். சுப்பிரமணியம் அரங்கில், மாநாடுகள் நடைபெறும்.

சமூகநீதி மாநாடு, தோழர் க. அன்பழகன் எம். ஏ. தலைமையில் சென்னை, கார்ப்பரேஷன் கவுன்சிலர் தோழர் வி. முனுசாமி அவர்களால் துவக்கிவைக்கப்படும்.

பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை மாநாடு, தோழர் ஈ. வே. கி. சம்பத் தலைமையில், தோழர் சி. வி. எம். அண்ணாமலை அவர்களால் துவக்கி வைக்கப்படும்.

இரண்டு நாட்களிலும், சி. என். ஏ., நடிப்புப் புலவர் கே. ஆர். ராமசாமி நடிக்கும் சந்திரமோகன், நீதிதேவன் மயக்கம் நாடகங்கள் நடைபெறவும் ஏற்பாடாகி வருகிறது.

மாநாட்டில், தோழர்கள் சி. என். அண்ணாதுரை, எம்.ஏ., இரா. நெடுஞ்செழியன், எம்.ஏ., என். எஸ். இளங்கோ, ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி, கே.ஏ. மதியழகன், பி. ஏ., நாரணதுரைக் கண்ணன், மனோகரன், ஏ. கே. வேலன், சி.பி. சிற்றரசு, இராம-அரங்கண்ணல், ப. உ. சண்முகம், என். வி. நடராசன், தில்லை-வில்லாளன், பி.ஏ. (ஆனர்ஸ்), சத்தியவாணிமுத்து அறிஞர் அப்பாதுரை, எம்.ஏ.எல்.டி. மற்றும் பலர் கலந்துகொள்வர்.

கலைவாணர் என்.எஸ். கிருஷ்ணன் குழுவினரின் வில்லுப் பாட்டு, திருச்சி லோகநாதன், நாகூர் அனீபா, என். எஸ். கே. பிலிம்ஸ் கே. ஆர். செல்லமுத்து ஆகியோரின் இன்னிசை உண்டு.

சமூகநீதி மாநாட்டின் வரவேற்புக் குழுத் தலைவர் தோழர் இ. எல். இராகவன், பி. ஏ., பி.எல், எழுத்துரிமை, பேச்சுரிமை மாநாட்டு வரவேற்புக் குழுத் தலைவர் தோழர் வி. பி. ராஜாபாதர், செயலாளர் தோழர் எம். பி. வடிவேல், உதவிச் செயலாளர்கள் தோழர்கள் டி. கே. கோவிந்தசாமி, க. நெடுஞ்சோழன், எம். முனிரத்தினம், விளம்பர உறுப்பினர்கள் தோழர்கள் மு. நடேசன், ஆர். குப்புசாமி, ஏ. பி. முருகேசன், மு. தருமலிங்கம், தொண்டர்படைத் தலைவர்கள் தோழர்கள் கிருட்டினன் திருநாவுக்கரசு, பொருளாளர் தோழர் இருசன். பி.ஏ., பி.எல், வரவேற்புக் குழுவினர் மாநாடுகளை வெற்றிகரமாக நடத்த எல்லா ஏற்பாடுகளையும் வெகுசிறப்பாக செய்து கொண்டுள்ளனர்.

மூடாதீர்!

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கோவூர், கருங்குழி ஆகிய இரு ஊர்களிலுமுள்ள இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும், மதுராந்தகத்திலுள்ள பெண்கள் உயர் நிலைப் பள்ளியையும், செங்கற்பட்டு ஜில்லா போர்டார், மூடிவிட முடிவு செய்திருப்பதாக, தெரிய வருகிறோம்.

மூன்று உயர்நிலைப்பள்ளிகளையும், பொருளாதாரம் சரிவர இல்லாத காரணத்தால், மூடிவிட உத்தேசித்துள்ளனராம், ஜில்லா போர்டார்.

நாடெங்கும் கல்வி மணம் பரவ வேண்டுமென்று, எல்லோரும் விரும்பும் இந்த நேரத்தில், கல்வி நிலையங்களை மூடிவிட முனைவது, மிகமிக வருந்தக்கூடியகாரியம்மட்டுமல்ல; பொதுமக்களின் அறிவு நீரோடையை, அடைத்து மூடும் செயலாகும்.

'பணமில்லை' என்று காரணங் காட்டி, பாலகர்களின் படிப்பில், மண்விழச் செய்வதைவிட, எப்படியாவது அந்தக் கல்வி நிலையங்களை நடத்த முனைவதுதான், நல்லது. அதற்கேற்ற பணவசதியை ஆளவந்தாரிடமிருந்து பெறும் வசதியும் வாய்ப்பும் செங்கற்பட்டு ஜில்லா போர்டாருக்கு இல்லாமலில்லை. ஏனெனில் ஆள்வோரைப் போலவே, ஜில்லா போர்டை நிர்வகிப்பவரும் காங்கிரசார்தான். எனவே, தமது சர்க்காரை வலியுறுத்தி, வேண்டிய உதவிகளைப் பெறுவதில், ஜில்லா போர்டார் முனைய வேண்டும்.

அதை விட்டுவிட்டு, இருக்கும் பள்ளிகளையும் மூட நினைப்பது, பாதகமான காரியமாகும். பள்ளிகளை நடத்தும் வழிவகைகளைக் காணும் வேலையில் முனையும்படி ஜில்லா போர்டாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். பள்ளிகளை மூடாதீர்—படிப்பற்ற சமுதாயத்துக்கு துரோகம் செய்யாதீர்!

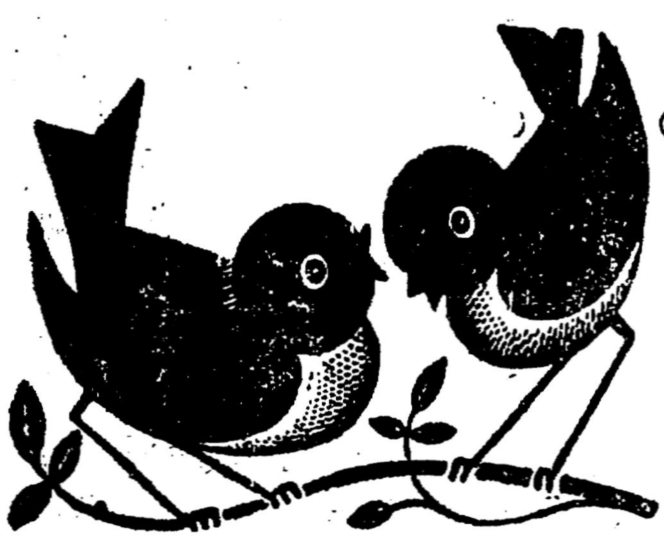

தொடர் கதை

யாத்திரை

தில்லை-வில்லாளன்.

2

லீலாவுக்கு

மங்கை

[ஓடிய கதை:— சுந்தரம், தன் கல்லூரித் தோழி பத்மாவைக் காதலித்தான். அவள் பெற்றோரின் வற்புறுத்தலால் பார்த்திபன் என்ற வாலிபனை மணந்துகொண்டாள். காதல் தோற்றுவிட்டது. கடமை வென்றது. அந்தத் திருமணத்திற்கு வரமுடியாது வாழ்த்து மட்டும் அனுப்பினாள் பத்மாவின் தங்கை லீலாவின் இளந்தோழி மங்கை அவள் வாழ்விலேயும் ஒரு புயல்...]

ஆண்களிலே துரோகிகள் ஏராளம் உண்டு; இருக்கிறார்கள் சாகாமல்! ஆனால் பத்மாக்கள் இருக்கக்கூடாது என்பது என் அபிப்பிராயம் — தெளிவான முடிவு! பெண் கூண்டுக்கிளி என்பது எனக்குத் தெரியும். அவளுக்கு இருக்கிற சங்கடமான சூழ்நிலை எனக்குப் புதிதல்ல—ஏனெனில் நானும் ஒரு பெண்தானே! பத்மா ஆரம்பத்திலேயே சுந்தருக்குத் தெளிவற்ற ஒரு நம்பிக்கை வளர சந்தர்ப்பங்களை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கக் கூடாது. அது தவறு. பெண் புத்தி பின் புத்தி...என்று சில பித்தலாட்டக்காரர்கள் சொல்வார்களே, அதற்கு இலக்கியம்போல ஏன் நடந்துகொண்டாள்? கடமை அப்பொழுது எங்கு படுத்துறங்கியது? வளரும் நம்பிக்கை படர்ந்துவரும் தீ போல! சிறிதாக இருக்கும் பொழுதே அவித்துவிட்டிருந்தால் எம். எப். எஸ். மோட்டார்கள் வந்தும் பலன் காணாத கையறு நிலை ஏற்பட்டிருக்காதே! சுந்தருக்கு சோகம், பத்மாவுக்கு பதட்டம், பார்த்திபனுக்கு அரை குறை ஒத்துழைப்பு......ஏன் இந்த பின்னக் கணக்கு?

கடைசியாக சுந்தர் எழுதினதாகச் சொல்கிறாயே ஒரு மடல்—அவன் ஆவித் துடிப்பை எடுத்துச் சொல்ல வந்து ஏமாந்துபோன காகிதத் தூது—அதனை நீயும் படித்திருக்கலாம். உன் தாய் படித்தவுடன் என்ன சொன்னாள்? தங்கையாரிடம் உன் தமக்கை வாதாடினாளா? பயந்துகொண்டு இருந்துவிட்டாள். இப்பொழுது மட்டும் துணிந்து சொல்கிறாள் கடமைக்கு நான் தலைவணங்கி விட்டேன் என்று. பத்மா மனமுடி யிருந்தால் உன் தாய் ஒருநாளும் சுந்தருக்கு... என் மகள் செய்யாத தவறுக்கு தண்டனை அனுபவிக்க அவர்களால் சகித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அவள் விரும்பாத நிலையில் வீண் தொல்லைகளை ஏற்படுத்துவது முறையன்று, சரியில்லை......என்று செய்தியனுப்புவாளா? சுந்தர் செய்த தவறு என்ன? பிறகு ஏன் பத்மா இந்த மாபெரும் துரோகம் செய்துவிட்டாள்?

இந்த நிலைமையில் காதல் கடமை யென்று பேசுவது தவறு. இளைஞர்களுக்கு, பருவக் கூடாரத்தின் நுழைவு வாயிலிலே நிற்கும் 'பக்குவக்' குமரர், குமரிகளுக்கு காதல் கடமையாகிறது. அந்தக் கடமையைச் சுட்டுச் சாம்பலாக்குவதற்குப் பெயர் கடமையல்ல, கட்டுப்பாடு! கடமையும், கட்டுப்பாடும் பத்மா சுந்தர் வாழ்க்கையிலே புகுந்து கடமை அடிபணிய, கட்டுப்பாடு முடிசூடிக் கொண்டது!

இவ்வளவு பேசிய நான் இன்று பத்மாவின் முடிவைப் பாராட்டுகிறேன். அவள் நடந்து கொண்டது சரியென்று கூட வாதாடுவேன் லீலா, நாம் பிரிந்து பல நாட்களாகிவிட்டன. நினைப்பிலே சந்திக்கிறோம், நேரில் அல்ல! நேரில் சந்தித்திருந்தால் பல மாதங்களுக்கு முன்னால் என்னைக் காரியுமிழ்ந்திருப்பாய். எனக்கு வயற்றிலே பிள்ளைப்படி......ஆனால் கருத்திலே காலியில்லை! சுந்தர் நிலையிலே நான் இருந்தேன், இருக்கிறேன். நான். ஒரு 'பேராசை' விபரீதமென்று என்னை சோரம் போய்விட்டேன். கேளடி என் சோகக் கதையை, கற்றுத் தெளிவாய் அது தாங்கி வரும் நீதிகளை. பிறருக்கு எடுத்துரைப்பாய் நீ காணும் போதனைகளை!

தினகரன் என்றுக் கிராமத்தில் அப்படிப்பவர் யாரும் இருக்க முடியாது. ஆனால் அவனது பெயர் யாருக்கும் தெரியாது. சிலர் சுய புராணம் என்பார்கள். சிலர் 'அல்டாப்' என்பார்கள். சிலர் 'பிட் நோட்டீஸ்' என்பார்கள். சிலர் ஓசை மகராசா என்பார்கள். சிலர் ஹம்பக் என்பார்கள். சிலர் வெத்து வேட்டு என்பார்கள். சிலர் எல். ஸி. எம், ஜி. ஸி. எம் என்று சொல்வார்கள். இப்படி ஆளுக்கொரு அழகுப் பெயர், ஆசைத் திருநாமம் வைத்து அழைப்பார்கள்.

தினகரன் 'தெரியாத்தனமாய்' அவன் பெற்றோர்கள் வைத்துவிட்ட இடுகுறிப் பெயர். மற்றவையோ அவன் உழைத்துப் பெற்ற பட்டப் பெயர்கள்!

சில 'பேமாலங்களை'ப் பார்த்திருக்கலாம் உலகில். எதைச் சொன்னாலும் தனக்குத் தொடர்புடையதாகக் காட்டிக் கொள்வதிலே ஒரு பெருமை, எவரைப் பற்றிப் பேசினாலும், அவர் ஆளும் மந்திரியானாலும், அடிமை வேலை செய்யும் அன்னக் காவடியானாலும் தனக்குத் தெரிந்தவர் என்று பேசிக்கொள்வதாலே ஒரு இலாபம், எந்த சிறு நிகழ்ச்சியானாலும், அதனைத் தானிருந்து தலைமை வகித்து நடத்தித் தந்ததாக, கேட்பவர்கள் அறிந்தவர்களானாலும், அறியாதவர்களானாலும், பொய் பேசுவதினாலே ஒரு மதிப்பு, அடிப்படையில்லாத கௌரவம் வேண்டி நிற்கும் பிரகிருதிகள் உண்டு. இந்தக் கூட்டத்திற்கு தினகரன் தலைவன் — தலைவனென்ன, தடுப்பில்லாத ஏகச்சாதிகாரி! அந்த போலி உலக பூபதிகள் போட்டியிலே அவனைத்

தவிர வேறு யாராலும் வெற்றி யடைய முடியாது. இது உண்மை!

தேசியவாதிகள் சிலர் கூடியிருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள். அங்கு தினகரன் வந்துவிட்டால் அவன் அவிழ்த்துவிடும் 'அவுட்டா அஸ்திரம்' உப்புக் காய்ச்சும் போராட்டம், சீமைத்துணி மறியல், தபால் நிலையத்தில் நடந்த 'இலங்கை அனுமார்' நிகழ்ச்சி......இப்படி பலவற்றிலும் புகுந்து அண்டபிண்ட சராசரங்களை யெல்லாம் துளைத்துக் கொண்டு போய்விடும். கேட்பவரில் சிலர் முகங்களில் ஈயாடாது. சிலர் வாயைப் பிளந்தபடியே கேட்பர். சிலர் சிரிப்பர். சிலர் முகங் கடுகடுக்கப் பார்ப்பர். அவன் அந்த இடத்தைவிட்டு நகர்ந்தவுடன் ஒரே கை தட்டலும், கேலியும், கிண்டலும் அவனைத் துரத்திவரும். தினகரன் இதைக் கண்டா திணறிவிடுவான்? பகுத்தறிவு வாதிகளாக இருந்தால் அவன் இந்தி எதிர்ப்பு, விதவைகளுக்கு வாழ்வளிக்கும் போர், புரோகித மறுப்பு, சேரி வாழ்வோர் செம்மையடைய அறப் போராட்டம்......இவைகளிலே அவன் தலைமை வகித்து நடத்தியதாகக் கொஞ்சமும் நெஞ்சில் பயமோ, பதட்டமோ இன்றிக் கூறுவான். கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டு நாள்......என்ற பழமொழி அவனுக்குத் தெரியாததல்லவே!

ஊரிலே தேசியத் தலைவர் வந்தாலும் அங்கிருப்பான். தன் மானத் தோழர்கள் வந்தாலும் அவர்களோடு சுற்றுவான். இந்த 'டக்புக்' ஆசாமியிடம்தானடி சிக்கிக்கொண்டேன். இன்று தப்பித்துக்கொண்டேன். ஆனாலும் அந்த துயரத் தொடர்ச் சித்திரக் காட்சிகளை என்னால் மறக்க முடியவில்லை. இந்த குணாளனைச் சந்தித்ததும், காதல் கொண்டதும், காம விளையாட்டாடியதும்...பெரிய கதையடி யம்மா... அம்மாடி......அதை நினைக்கும் பொழுதே பெருமூச்சு வருகிறதடி, லீலா.

சொல்கிறேன், சுருக்கமாக, ஆனால் விளக்கமாக! அதுவும், நீ தந்த உன் தமக்கையின் காதல் முறிவுச் செய்தியோடு ஒப்பிட்டு, ஏற்றத் தாழ்வுகளை எடுத்துக் காட்டி!

அப்பொழுது நான் சிதம்பரத்தை யடுத்த, கொள்ளிட ஆற்றங்கரையிலே அழகாக அமைந்திருந்த சிற்றூர், பெயர் சொல்லட்டுமா, லீலா உனக்கு என் ஊரும், பெயரும்......அங்கு நான் ஆசிரியையாக இருந்தேன். உயர்நிலைப் பள்ளியை விட்டு ஆசிரியப் பயிற்சியை முடித்தவுடன் கிடைத்த முகாமிடம் அதுதான். அங்கு குடியேறினேன். லீலா, நீ என் தாயைப் பார்த்திருக்கிறாயே, சொர்ணம்மாள் ...... வெளுத்ததெல்லாம் பால் என நம்பிவிடும் சுத்த 'வெகுளி'......சிடுசிடுவென சில சமயங்களில் பேசிவிடுவாள். அவ்வளவுதான். வஞ்சனை அவளுக்குத் தெரியாத வார்த்தை. சூது அவள் செய்தறியாத செய்கை. சூது வாதறியாத பேதை...என்று எழுதத் தெரிந்தவர்கள் பெண்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிற பொழுதெல்லாம் வழக்கமாக 'வாந்தி' எடுத்துவிடுவார்களே, அதை என் தாய்க்கு முழுக்க முழுக்கப் பொருத்திக் காட்டலாம். மனிதன் குழந்தைப் பருவத்திலே தன் வாழ்க்கைப் பாட்டையிலே, தனது ஆயுள் யாத்திரையைத் தொடங்கி முடிவிலும் குழந்தையாகவே தன் கடைசி மூச்சை விடுகிறான். உலகம் உருண்டையென்பதற்கு உதாரணம் சொல்லும் நில நூல் ஆசிரியர் பந்தைச் சுற்றி வருகிற எறும்பைத் துணைக்கிழுப்பார். அதாவது தொடங்கிய இடத்திற்கே கடைசியில் வந்து சேர்கிறதாம். அதுபோல மனிதனும் உலகத்தைச் சுற்றி ஆரம்பப் புள்ளியை வந்தடைய முடிகிறது. ஆகவே உலகு உருண்டையென்பார்கள். அதுபோலவே மனிதன் குழந்தையாகிறான் அவனது வாழ்வின் அந்திப் பொழுதில்! நான்கு கால்களிலே வாழ்வைத்தொடங்கி மூன்று கால்களிலே முடிக்கிறான். என் தந்தை சரவண முதலியார் ஒரு குழந்தை. இந்தக் குடும்பத்திற்கு ஒரு பெண் நான். அவர்கள் இருவரையும் காப்பாற்ற வேண்டியவள் நான்...இது உனக்கு அரைகுறையாகத் தெரியுமல்லவா?

ஒரு நாள் எனக்கொரு ஆசை... அந்தப் பைத்தியக்கார ஆசை என் வாழ்க்கைப் புத்தகத்தில் ஒரு பயங்கர அத்தியாத்தை எழுதிவிட்டது. அப்படி யொன்றும் நான் பக்தி மிக்க புனிதவதி—காரைக்காலம்மையார் பரம்பரை இல்லை. ஏனோ, திருச்சி தெப்ப உற்சவம் பார்க்க வேண்டும் என்று விரும்பினேன். நான் பெண் பிறப்பில்,—செயலில், குடும்ப நடவடிக்கைகளில் நான் ஆண்தானே! ஆகவே எனது பெற்றோர்களை அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டேன்.

திருச்சியில் ஆண்டவ தரிசனம் நடந்துவிட்டது. வெகுநேரம் வரை உற்சவம் பார்த்தோம். எங்கள் மனம் திருப்தியைத் தழுவி மகிழ்கிறவரைக் கண்டு களித்தோம்.

நள்ளிரவு வந்தது...

அந்தப் பொல்லாத இருட்டு...... திருட்டுக் குணம் படைத்த கும்மிருட்டு...வந்துவிட்டது!

எங்காவது படுத்துறங்க வேண்டும். எங்கே தங்குவது?...திருச்சியில் யாரைத் தெரியும்?...வீதி வீதியாகச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தோம். எனக்கு கலைந்த கனவைப் போல ஒரு பள்ளித் தோழியின் நினைவு... பார்வதி யென்பது அவள் பெயர்... அந்தப் பெயரைக் கொண்டே அவளிருக்கும் இடத்தைக் கண்டு பிடிப்பது அவ்வளவு எளிதான காரியமா...குடைக் கடையிலே மறந்து வைத்துவிட்டு வந்த குடையைத் தேடுவது போல! இப்படி நினைத்துக் கொண்டே நடந்து கொண்டிருந்தேன். என் பெற்றோர்கள் நடக்க முடியாமல் தள்ளாடித் தள்ளாடி கொஞ்சம் தொலைவில் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒரு வீட்டுத் திண்ணையில், நாலைந்து வாலிபர்கள் உட்கார்ந்து ஏதோ 'அரட்டை' அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"ஐயா..." என்றேன், அவர்கள் அருகில் சென்று.

திடுக்கிட்டுத் திரும்பினர். அந்தக் கூட்டத்திலே ஒருவர் தான் நான் முன்னர் குறிப்பிட்ட ஸ்ரீமான் 'சு. பு.' அந்த 'மேதாவி'யைப் பார்த்தேன். எனக்கு அவன் ஒரு உயரிய சிந்தனை படைத்த ஒழுக்கசீலன் என்று பட்டது. அப்பொழுது அவனைப்பற்றி முழுக்க அறிந்திருந்தால் இந்த இழி கதை நடந்திருக்க விட்டிருக்க மாட்டேன். அவன்தான் தட்டுத் தடங்கலில்லாமல் என்னோடு பேசத் தொடங்கிவிட்டான்.

(தொடரும்)

பொதுவாழ்வு

ஒரு கண்ணோட்டம்

தூக்குமேடை!

கேலிச் சிரிப்புடன் காட்டினர்; கிஞ்சித்தும் கவலை கொண்டதில்லை அம்மாவீரர்கள். துணிவோடு ஏறினர், அவர்கள் கண்களிலே புது ஆவேசம் பிறந்தது. தூக்கு, அவர்களது உயிரைப் போக்கிற்று. பிணமாயினர்—ஆனால், அவர்களது புகழ் மணம், மறையவில்லை; மாறாக, எங்கும் வீசலாயிற்று.

சித்திரவதை!

அவர்கள் சிந்தையைக் குலைக்கவில்லை. சிறிதும் தயங்கவில்லை. 'இதெல்லாம் வரும்' என்று எதிர்பார்த்ததுபோல, அவர்கள் கண்களிலே புது ஒளி கிளம்பிற்றே தவிர, நீர் எழும்பவில்லை.

துப்பாக்கிகள்!

கர்ஜித்ததுண்டு, பலமுறை. ஆனால், குலைந்து போனதில்லை, அந்த வெற்றிச் செல்வர்கள். வீரம், அவர்கள் இதயத்திலே விளையாடிற்று. மயங்கியதில்லை, தயங்கியதில்லை; மார்பைக் காட்டினர்.

தடியடி!

எத்தனையோ தடவைகள், அவர்கள் தலைகளை உடைத்ததுண்டு, கால் கைகளை ஒடித்ததுண்டு, இரத்தத்தைக் கீழே ஓடச் செய்ததுண்டு.

நச்சுக் கோப்பைகள் ஒரு சமயம்! தீச்சூழல் வேறொரு நேரம்! சாட்டையடி, இன்னொரு வேளை! உயிரோடு சாவுக்குழியில் தள்ளப்பட்ட கோரம், மற்றொரு நேரம்! மக்கள் வாழ்க்கையைச் செப்பனிடுவதற்காகக் கிளம்பியோர் பெற்ற, கொடுமைகளும், தீங்கும், பலப்பல. காலத்துக்கும் நேரத்துக்கும் ஏற்றபடி, அவர்கள் உடலையும் உள்ளத்தையும், ஆள்வோரும், அவர்தம் கொள்கைகளை வெறுத்தோரும் செய்த கொடுமைகள் ஒன்று, இரண்டல்ல!

சமுதாய சீரமைப்புக்காக, சுயவாழ்வை ஒதுக்கி, பொதுவாழ்வி[ல் ஈ]டுபட்ட அப்போர் வீரர்கள், ஆங்காங்கு அனுபவித்த, கொடுமைகள்—உலக வரலாற்றைப் பார்ப்போன் உள்ளங்களை [illegible]வுக்கும்.

அவ்வளவு வேதனைகள் அவ்வீரர்களுக்கேற்பட்டதுண்டு. 'அரசாங்கம்' என்பதன் மீது அமர்ந்தோர், ஒரு சமயம், அம்மாவீரர்களின் எதிரிகளாயிருப்பர். இன்னொரு சமயம், அம்மாவீரரின் பேச்சும் செயலும் பிடிக்காதோர், விரோதிகளாயிருப்பர்.

மத மடங்கள் ஒரு நேரம் பாயும்! பணபீடங்கள் இன்னொரு நேரம் உறுமும்! அரசுஅதிகாரம், மற்றொரு சமயம் தூக்கு மேடை-துப்பாக்கி-தடியடி, ஆகியவைகளைக் காட்டி கர்ஜிக்கும்!

ஆனால், இதையெல்லாம் கண்டு, பொது மக்களுக்காக உழைக்க முற்பட்டோர் கலங்கியதில்லை—விரண்டோடியதுமில்லை.

சரியென்று நினைத்தமைக்காகப் போராடச் சாவு, தடுத்ததில்லை, அவர்களை; அதற்காகப் போராடி, சாவதே, தமது வீரத்துக்குச் கிடைக்கும் விருது, என்று அவர்கள் கருதியதால்.

* * *

பசிக்கொடுமை தாங்கமுடியவில்லை—உணவில்லாததால் உலர்ந்த சருகுபோலானாள் மனைவி. அவளது கண்களோ, கீழே செத்துக்கிடக்கும் குழந்தையை, கண்ணீரால் கழுவிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவனோ அருகே உள்ள மேஜையின்மீது அமர்ந்து எழுதுகிறான், கடிதம்—தனது நண்பனுக்கு: "பாலில்லை—எனினும் பசி தாங்காமல் என் குழந்தை, தாயின் மார்பைச் சப்புகிறது. பாலிருந்தாலன்றோ வர! ஆனால் குழந்தை, அதை, எப்படி அறியும். ஆவலோடு, சப்புகிறது. பாலுக்குப்பதில் வரண்டுபோன என் மனைவியின் மார்பிலிருந்து இரத்தம் வடிகிறது. அதையும் விடவில்லை, என்குழந்தை. குடித்தது — செத்தது! எவ்வளவு கொடுமை, நான் என்ன செய்வேன், எங்செல்ஸ். அருமை நண்பா, ஆழ்த்துயரோடு நிற்கும் மனைவியின் கண்ணீர் என்னைச் சுடுகிறது. துடிக்கிறாள் அவள். நானென்ன செய்வேன்?"

உலகின் பேரறிஞராம் காரல் மார்க்ஸ், பட்ட கஷ்டங்களிலே ஒரு காட்சி இது.

இதுபோல, மக்கள் வாழ்வைப் பெரிதென மதித்து, தம்மை அதற்கு அர்ப்பணித்த வீராதிவீரர்களின் குடும்பங்களெல்லாம், வேதனையில் மூழ்கியவைதான்.

பட்டினிக் கொடுமையும் பணத் தொல்லையும், உற்றார் தூற்றலும், அவர்களைச் சுற்றி வளைத்துக் கிடந்ததுண்டு.

ஒருபக்கம், தனது கொள்கைகளை எதிர்ப்போரும் மறுப்போரும் விரோதிகளாயிருப்பர்!

இன்னொருபக்கம், குடும்பத்தில் புயல் வீசும்!

இரு கொள்ளி எறும்பு போல் தத்தளித்தாலும், இலட்சிய வீரர்கள், ஏங்கியதில்லை அவைகளை நினைத்து.

மனைவியின் 'ஐயோ' என்ற அழுகுரல், மக்கள் எழுப்பும் 'வாழ்க' என்ற முழக்கத்தால், மறைந்துவிடும். பட்டினிக் கொடுமை, மக்கள் தன்னை ஆதரிக்கின்றனர் என்ற மகிழ்ச்சி முன் சிறுதுரும்பாகிவிடும்.

* * *

பொதுவாழ்வு — ஒரு சிலந்திக் கூடு. ஆனாலும், அதிலீடுபட்டோர், தளர்வதுமில்லை; அயர்வதுமில்லை.

உலகத்தை உற்றுப்பார்த்து, அதன் வேதனை தாங்காது, அவைகளை ஒழித்து, நல்வாழ்வு காண வேண்டும் என்ற ஒரே எண்ணம், அவர்கள் உள்ளத்தில் குடியேறிவிடுவதால், அந்த எண்ணமே; அவர்களோடு பிணைந்துவிடுகிறது.

பரந்து விரிந்துகிடக்கும் மக்கள் கூட்டத்தில் தாங்களும் ஒரு துளியாக, தங்கள் காலத்தைத் தள்ளிவிட்டுப் போவது என்பது—கஷ்டமானதல்ல.

ஆனால், இலட்சிய வீரர்களோ, தம்மைப்பற்றி நினைப்பது இல்லை. நினைப்பதே தவறு, சமுதாயத்தை நினைத்து, பிறகு தன்னை நினைக்க வேண்டுமென்பது அவர்கள் சித்தாந்தமாகி விடுகிறது.

பொதுவாழ்வு மகிழ்ச்சி ததும்பும் மலர்த் தோட்டமல்ல; கொளுத்தும் வெய்யிலும், சுழறி வீசும் காற்றும், நிரம்பிய பாலைவனம்.

இது, அவர்களுக்கு, நன்றாகத் தெரியும். ஆனாலும், ஈடுபடுகிறார்கள்—தொல்லைகளைப் பெரிதென மதியாது.

இலட்சிய வெறி கொண்டோர், இதுவரை ஆளாகியிருக்கும் கொடுமைப் பட்டியலைப் பார்த்தால், மிகப் பெரிதாகும்.

தமது வாழ்வை பொருட்படுத்தாது, சமுதாயக் கூட்டமைப்பையே, பெரிதென எண்ணி, அதன் சுழற்சிக்குப் பலியானோர் பல்லாயிரக்கணக்கில் உண்டு.

கிளியைத் துரத்துகிறது பூனை. கதறுகிறது அப்பைங்கிளி! அதைக் காப்பாற்றுவது, மிகவும் முக்கியம்.

தன்னைக் காப்பாற்ற வருவோரைக் கண்டு கிளி மகிழும்—ஆனால் பூனை? கோர நகங்களால், பிறாண்டாமல் விடாதே!

இதைப் போலத்தான்; சமுதாயக் கேடுகளைப் போக்கும் எண்ணத்தோடு, ஈடுபடுவோர் பெறும் பலனும்.

* * *

போக போக்கியங்களிலே புரளுவோரானாலும், குடிசைக்குள்ளே கொந்தளிக்கும் குடும்பத்தைப் பெற்றோரானாலும், பொது வாழ்விலே ஈடுபட்டுவிட்டால், அவர்கள் ஒரே வரிசையில்தான் நிற்பார்கள்.

பணம் படைத்தவன், தனது பணிக்காக, அதிகப் பலனை எதிர்பார்ப்பதும், தன் குரலுக்குச் செல்வாக்கு ஏற்பட வேண்டுமென நினைப்பதும்; வாழ முடியாத வறியோன் அவன், ஆகவே அவனுக்கு உரியது கொஞ்சம் பலன்தான், எனவே அவன் பேச்சு எடுபடவில்லை என்பதுமான, வித்யாசம், பொதுப்பணி கொண்டோரிடையிலே உலவாது.

* * *

கிளியைப் பூனையிடமிருந்து விடுவித்துப் பறக்கவிடவேண்டும் என்று எண்ணுவோரும், உண்டு.

அதே நேரத்தில், பூனையிடமிருந்து கைப்பற்றி தன் வீட்டில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று முனைவோரும் உண்டு.

இருவரும், கிளியை விடுவிக்கப் போராடினாலும், முதல் நபரே உண்மையுள்ளமும், நல்லெண்ணமும் கொண்டவரென மதிப்புப் பெறுவார்.

'எனது பணியும் கிளியை விடுவிப்பதுதானே' என்று, வீட்டிற்கு விடுபட்ட கிளியைக் கொண்டுபோக எண்ணுபவன் கூறினால், அதை எவரும் ஒப்பார்!

''துரோகி!''

''பொதுப் பணியின் பேரால், தன் வாழ்வை வளமாக்க நினைப்பவன்''

''சுதந்திரம் தரப்போவதாகச் சென்று, கிளியைத் தன் மகிழ்ச்சிக்காக எடுத்துக் கொண்டவன்'' என்ற பழியே பரிசாகக் கிடைக்கும்.

பொதுப்பணி, என்ற பெயரால் தான் பெற்ற செல்வாக்கை, பணப் பெட்டியை நிரப்பும் வழியாக உபயோகிப்பவன், மக்களால் வெறுக்கப் படுவான். அவன் எவ்வளவு அருமையான கொள்கைகளைக் கூறினாலும் அது செம்பாகுமே தவிர, பொன்னாக மதிக்கப்பட மாட்டாது.

* * *

வேதனைகளைத் துச்சமென மதித்து, தூக்குமேடையையும் துப்பாக்கியும், சீறிய போதும் சிந்தை கலங்காது, மக்களின் வாழ்க்கையுயர்வுக்காகப் போராடுபவரே, உண்மைத் தியாகி. அவனே, மக்களின் இதயத்தில் மங்காத நிலவாவான்!

பொதுப்பணி, கஷ்டமானதுதான். ஆனால் அத்துன்பங்களைத் தாங்குவதிலும் இன்பம் உண்டு—கடலுக்குள் சென்று முத்தையெடுத்தபோது எழும்புவது போல.

பொது வாழ்வுக்காக தம்மை அர்ப்பணித்த,மாவீரர்கள், மறைந்து போய்விட்டார்கள். ஆனால் அவர்களது பெயர்கள்—உலகின் நாவிலே, இன்றும் நர்த்தனமாடுகிறது.

மனிதன் பிறக்கிறான் — வாழ்கிறான்—சாகிறான்!

அவன் சாவோடு, அவனுருவமும், அவனைப் பற்றிய நினைவும் அஸ்தமித்துவிடுகிறது.

ஆனால், மக்கள் வாழ்வுக்காக, வீரச்சாவு பெற்றவன் பெயரோ என்றும் அழிவதில்லை.

உண்மைப் பொதுப் பணியாளனுக்குக் கிடைக்கும் உயர்ந்த பரிசு, இதுதான்.

* * *

பொதுவாழ்வு தோப்பில், இலையுதிர் காலம் மட்டும் ஏற்படுவதில்லை—கனி குலுங்கும் காலமும் உண்டு!

பொதுப்பணி புரிவோரின் உண்மையுள்ளமும், தூய்மை எண்ணமும் துலாக்கோல் ஏறும் சந்தர்ப்பம் அதுதான்!

காங்கிரஸ், அந்த தராசில் தன்னை ஏற்றி நிறுத்தியுள்ளது!

அதன் விளைவுகளைத்தான் இன்று காண்கிறோம்.

பொதுவாழ்வு, காமவேள் நடனசாலையாகக் கருதியோரின் தொகை அதிகம் அதில்—ஆகவேதான் பொது வாழ்வின் இருள் பகுதி இன்று திருப்பப்பட்டுள்ளது!

பொது வாழ்க்கையில், மக்கள் மனதைக் கவரும் வகையில், பணி புரிந்துவிட்டு, பணியின் பலன் கிடைத்ததும் 'அதனால் தனக்கென்ன' லாபம்? என்று கணிப்போரின், கதி, இன்றைய 'காங்கிரஸ்' போலத்தான் ஆகும்.

நல்லதுக்குப் போராடி, அந் நன்மை கிடைத்ததும், அதை தன் சுயநலத்துக்கும் பயன் படுத்தினால் பேரும் புகழும் மறைவது மட்டுமல்ல—மக்களின் கண்டனத்துக்கும் 'துரோகி' என்கிற பழிச் சொல்லுக்கும் ஆளாவார்கள்.

பொது வாழ்வு இன்பந் தேங்கும் சுனையல்ல! ஆனால், தன் பெயரை உலகு நிற்கும் மட்டும், பொறித்துக் காட்டும், பொன் ஏடு!

Edited Printed & Published by C. N. Annadurai M A at DravidaNadu" Press
95, Tirukkachinambi Street Kancheepuram